

1. Sla - vit bu - du Bo - ha své - ho,
v ra - dě přímých Vše - moc - né - ho,
srd - cem svým mu chvá - lu vzdám,
v je - ho li - du jej vy - znám.
Skut - ky je - ho ú - ža - sné,
zřej - mé všem, kdo mi - lu - jí je,
dí - lo je - ho pře - krá - sné,

2. Svě divy a mocné činy / v paměť navždy uložil, / soucit,
milost, dobrodiní / dle svých slibů obnovil. / Lidu svou moc
zjevil sám, / národům své panování, / hojností je požehnán, /
kdo v něj doufá bez přestání.

3. Pravdu i soud v jeho činu, / moudré jeho rozkazy, / právo
jasné beze stínu / věčná stálost provází. / Lid svůj z hříchů
vykoupil, / stal se nám vysvobozením, / mocným jménem
zaštitil / novou smlouvu o spasení.

4. Ten, kdo v báni k Pánu vzhlíží, / obdařen je moudrostí, /
Bůh se k pokornému snížil, / dává žít v své radosti. / Vzácné
dary získává / ten, kdo vůli Boží činí, / na věky mu zůstává /
sláva, již nic nezastíní.

T: Samuel Verner, Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle

M: Pseaumes octante trois de David, 1551

S: Les cent cinquante pseumes de David, 1564/65 /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998